

dOkunan Şiirler-18-

●Tayyib Atmaca

Bir şairi şiirlerinden tanımak bir yerde karşılaşp selam vermek ya da merhaba demek gibi bir şeydir. Dergilerde şiirlerine rastladığınızda da ilk selam verecekleriniz arasında yerini alır. Bir şairi kitabıyla ya da kitaplarıyla birlikte tanımak ise o şairle karşılıklı muhabbet etmek, çayını kahvesini içmek, şiirleriyle gönlünüzü gıdalandırmak gibi bir şeydir.

Bu şair şiir kitabıyla vaktinize konuk olmuşsa onu en güzel şekilde ağırlamak istersiniz. Hatta misafirliğinden hoşnut kalırsanız başka kitaplarıyla birlikte tekrar davet edersiniz.

Şairlerin ruh emeği gönül teri şiir kitapları çıktığında sosyal medya ortamında paylaşarak şiir okuyucusuna bir nevi parlak çekerler. Şairin kitabını okuması gerekenlerin birinci derecede dostları olması gerekirken ne hikmetse adına imzalanarak gönderilmesini isterler. Adına imzalı geldikten sonra da nasıl olsa bir gün okurum deyip kitaplık-taki kitapların arasına karıştırır, belki de okuyamadan okunmayan kitaplar arasında kitabı kaybeder.

Sosyal medyada kapağı paylaşılan bir kitap için kimisi sosyal medyadaki konuşma dillerini yansıtan adına emoji mi denir ne denir ha işte adı neyse oradan bir kaç hareket çeker ya da “okuru bol olsun”, “gönlünüze sağlık”, “bize de ulaşır inşallah” ilâ-âhir.

Peki, okuduğumuz şiir kitabındaki bazı şiirlerin altını çiziyor derkenara notlar düşüyor ya da kitabı bitirdikten sonra kitap ile ilgili düşüncelerimizi kısaca da olsa kitabın uygun bir yerine yazıyor muyuz? Ya okuduğumuz bu kitap adımıza imzalanıp gönderilmiş bir kitap ise, bir okur olarak şair dostumuzu arayıp kitabı ile ilgili düşüncelerimizi söyleyebiliyor ya da kitabın bizdeki karşılığını yazarak bir dergide yayınlatabilsek bile şairine ulaştırabiliyor muyuz? ( ) Bu iki tırnak arasını doldurmakta size kalsın.

Gönül istiyor ki gönderilen ya da aldığım her şiir kitabı için okuduktan sonra bir şeyler yazmak istiyorum ama dergimizin sayfaları müsait olmuyor. Başka dergiler de kendi şair/yazarları ile ilgili yazılan yazıları öncelikyorlar ya da körler ile sağırılar birbirini ağırlar meseli üzerinden gidiyorlar.

Bana geçen yıl dokunan bu yıl da tekrar okuyup dokunan yerleri çizdiğim iki şiir kitabında bende karşılık bulan dizeleri yazıma katık edeceğim. Yer-in yüzünde bir kez karşılaştığım ama yaklaşık 40

yıldır tanıdığım bir şair Adem Turan ağabey. Yayınevine talimat vermiş olmalı ki *Bin Türlü Yama*¹ bir gün çıkageldi.

“Bir varmış bir yokmuş gibidir aslında dünya
Ömür dediğin geçip gider de, ne sen kalırsın ne de mâsivâ!” s. 9

Burada bir dakika duralım (çünkü ben bu iki dizenin altını çizmişim) ondan sonra sözü sürdür-relim değil mi? Evet, duracak kadar durduk. şair burada bir kelimeyi bir tespihin imamesi yerine koyarak buyurun şiirin kapısı burdan açılır diyor. Şair aslında *mâsivâyı* iki dizenin arasına serpiştirmiş ama isterseniz siz daha fazlasını sözlükte bulabilirsiniz.

“Ömrümüzün nehirler gibi akıp gittiğine bakma öyle

Dört yanımız da çevrilmiş, dünya bu denli yaslanma!” s. 11

Her şiirin dokunma şiddeti elbette farklıdır. Kimisi tüy hafifliğinde dokunur geçer, kimisinin dokunduğunun hiç farkına varmazsınız, kimisi de dokunduğu zaman sizi sarsar. Eğer bir şiir sizi sarsıyorsa kendinizi o şiirin içinde bulursunuz. Şair sizin duygularınıza tercüman olmuştur ya da sizin sızınızın bir başka çeşidini yaşayanların da olduğu düşüncesi size yalnız olmadığınızı gösterir.

“Aklıma mukayyet ol Rabbim, çok kötüyüm
Çaresizliğimi bağışla

*Yaslanıp kalıyorum işte öyle, âh ile
Kardeşlerim diyerek evimin soğuk duvarlarına*
s. 16

Bu şiir elbette bu kadar değil. Bu şairin Halep Duâsıdır. Adem Turan ağabey, yüreğimizin bam tellerine dokunmaya devam ediyor.

“Bir insan şeytani niye tercih eder Mustafa ağbi
Eteğindeki taşları şeytana değil de bize atar niçin
Biz ki şu aşığıdaki ırmağa aşk ile gireriz her gün
Aşk ateşiyle yanar dururuz, döner dururuz..” s. 18

¹ Adem Turan, *Bin Türlü Yama*, Hece Yayınları, Ankara 2019.

Şairin bize dokunan şiirlerini buraya almaya çalışsam bir sonraki bahsedeceğim şaire yer kalmayacak. Adem Turan ağabey aslında yazımızın başında alıntıladığım dizelerle şimdiki alacağım dizeler arasında “var biraz da sen oyalan” hesabı bizi oyalamış. Kitabı şöyle bitiriyor:

“Bir varmış bir yokmuş; geçip gitti işte bir ömür
Gözümü kapadım kalbimi açtım; bir hiçmiş meğerse dünya...” s. 64

Bazı şairler vardır takibe alırsınız, hangi dergide şiiri yayınlanmışsa o şiiri kendi şiirinizmiş gibi özel okursunuz. Vural Kaya da beni takibe aldığım şairler arasındadır.

İlk şiir kitabı *Renga*'yı sevmiştim. Daha sonraki yıllarda *Cezbede Bir Narsis* ve *Arınma Festivali* çıkmış ama bunları arada görmemişim herhalde. Son yıllarda moda mı oldu yoksa şairin ya da yayıncının tercihi midir nedir bilmeyiz ama şairin hangi dergilerde şiirlerinin yayınlandığı atlanarak sadece yayınladığı kitaplarının adı yazılır oldu. Kaya'nın hangi dergilerde yazdığını ve hangi dergileri çıkardığını biliyorum ama bilmeyenleri de düşünerek şairler ilgili bilgiler biraz daha derli toplu verilebilirdi.

Vural Kaya yıllar sonra Kahramanmaraş Kitap Fuarında imza günü için gelmiş *Uçurumlar Bestecisi*² kitabını imzalayıp takdim etmişti. Kitabı aldıktan bir ay sonra okudum ve kitap ile ilgili beğenilerimi kendisini arayarak söyledim. Bana dokunan şiirlerin de altını çizdim. Söz uçar yazı kalır düşüncesinden hareketle bize dokunan yerler size de dokunur mu orasını bilmiyorum.

Şairin şiirlerinden etkilendiği şairlere gönül borcu vardır. Bu borçta ancak o şairi hayırlarla yâd ederek onun şiirlerine göndermelerde bulunularak ödenmeye çalışılır.

Vural, Cahit Zarifoğlu'nu uzun ve akıncı bir şiirle yad etmek ister. Ben o şiirin ortasından ruhunuza tadımlık bölümünü aktarayım.

“Kasabaya çerçiler gelir çerçiler geçer
Tahta Bacak, hayattadır belki de
Çocukluğumu getirir bana, inanmam
Hadi çocukluğum hadi hatırlasana beni
Şimdi göğsümüzde bir kuş geçer hafifleriz
Şimdi birkaç şiir okuruz senden Cahit abi” s. 20

Vural Kaya'nın şiirlerinde dikkatimi çeken, benim adına atmaca şiir dediğim bazılarının ise çok müthiş imgeler dediği, okunduğunda güzelmiş his-

² Vural Kaya, *Uçurumlar Bestecisi*, Hece Yayınları, Ankara 2017.

si veren ama insanın ruhuna dokunmayan dizelerden kaçınır. Onun şiirlerini okurken karın gurultusunu andıran dizelerle karşılaşmazsınız.

“Aklımı eskiciye verecektim almadı, geçenlerde
Birkaç genç şair vardı masada, hepsi de pırıl pırıl
ve iyi
Fakat çare sunmazsa sayın modern Türk şiiri
Toptan verecekler hurdaya şimdiki; öteyi beriyi.” s. 23

Bu şiirin adı *Öte Beri*. Aslında bu kelime birleştirilerek söylendiğinde ‘alınması gereken şeyleri aldım’ manasındadır. Şair burada bilinçli bir tercihle genç şairlerin önceyi ve sonrayı takmadıklarına gönderme yapıyor.

Hani Mehmet Emin Yurdakul yıllar yıllar önce *Bırak Beni Haykırayım* şiirinde şairlerin kalplerinin kapısına diktiği:

“Bırak beni haykırayım, susarsam sen mâtem et;
Unutma ki şâirleri haykırmayan bir millet,
Sevenleri toprak olmuş öksüz çocuk gibidir”
mısraları (canına yandığım hece de nasıl akıyor öyle) insansan ve bir kalp taşıyorsan gelir seni bir şekilde bulur ve sen yaşadığın çağın tanıkları olarak dünya tutanaklarına geçecek sözler söylemelisin. İşte Vural Kaya da yaşadığı çağı geleceğe şöyle aktarır:

“Bu mevsim hatırlayamadıkların için üzgünüm
Gelecek mevsimler için de üzgün olabilirim
Bu mevsim araya Ahmet girdi canım acıdı
Hatırlayamayacağım kadar Bağdat girdi
Batı girdi insanlığın hayatına bir uzun ara
Bu mevsim araya Şam'da ölümler girdi
Bir çocuk girdi araya Şamlı, Mağripli, Kudüslü
Ölürken şöyle diyordu “Her şeyi söyleyeceğim Allah'a”

Bu mevsim nereye baksam baharla baktım
Baharlara kan karıştıran kuzgunlarla
Çiçekler açtı açacak bu mevsim yine de
Hiç kimsenin başkası olacak bir atlı bir umut
Umut uzun, ömür kısa böyle bir mesel girdi
Çiğdem, sümbül, menekşe belki biraz” s. 25

Vural Kaya'nın bize dokunan şiirleri elbette bu kadar değil. Biz sadece gönlümüzün bam t ellerine dokunan şiirlerden tadımlık alıntılar yapmaya çalıştık, gerisini okumak size kalmış. Bu kitap bu yıl içinde okuduğum kitaplar içinde iyi kitaplar arasına aldığım bir kitap oldu. Bestelerini kendinden sonraki nesiller de dinler inşallah.

